

रसनधर्मयोगित्वाद्भावादिव्यपि रसत्वमुपचारादित्यभि-
प्रायः । भावादय उच्यन्ते ।

(२४५) सञ्चारिणः प्रधानानि देवादिविषया रतिः ॥

उद्बुद्धमात्रः स्थायी च भाव इत्यभिधीयते ।

“न भावहीनोऽस्ति रसो न भावो रसवर्जितः ।

परस्परकृता सिद्धिरनयोरसभावयोः” ॥

इत्युक्तदिशा परमालोचनया परमविश्रान्तिस्थानेन रसेन
सहैव वर्त्तमाना अपि राजानुगतविवाहप्रवृत्तभृत्यवद् आपा-
ततो यत्र प्राधान्येनाभिव्यक्ता व्यभिचारिणो देवमुनिगुरुनृपा-
दिविषया रतिः उद्बुद्धमात्रा विभावादिभिरपरिपुष्टतया रस-
तामनापाद्यमानाश्च स्थायिनो भावा भावशब्दवाच्याः । तत्र
व्यभिचारी यथा । “एवं वादिनि देवर्षावित्यादि” । अत्राव-
हित्या देवविषया रतिः । यथा कुन्दमालायां ।

“दिवि वा भुवि वा ममास्तु वासो

नरके वा नरकान्तक प्रकामं ।

अवधीरितशारदारविन्दौ

चरणौ ते मरणेऽपि चिन्तयामि” ॥

मुनिविषया रतिर्यथा ।

“विलोकनेनैव तवाऽमुना मुने

कृतः कृतार्थोऽस्मि निर्वर्हितांहसा ।

तथापि शुश्रूषुरहं गरीयसीर्

गिरोऽथवा श्रेयसि केन तृप्यते” ॥